

[Gustav Pedersen.]

der altsaa det, at man efterhaanden vil arbejde sig ind paa vort Standpunkt, at dér, hvor det er nødvendigt at beskytte Befolkningen, maa Staten gribe ind. Det er Linién i alle Forhold, hvor vi ønsker, at Staten skal gribe ind, at det er for under en eller anden Form at beskytte Befolkningen. Det vil med andre Ord sige, at alt det, man bebrejdede Socialdemokratiet, og i særlig Grad bebrejdede Socialdemokratiet under Valgkampen, det godtager man nu principielt baade ved denne og ved andre Lejligheder. En anden Ting er, at det er ikke helt sikkert, at man altid vil erkende, i hvor vid Udstrækning det virkelig er nødvendigt at beskytte Befolkningen, men det er en Ting for sig. Her erkender man i Virkeligheden, at den Kampagne, man førte, i første Række mod Socialdemokratiet og kun periodevis mod Det konservative Folkeparti, var fuldkommen forkert, fordi den gik ud fra, at vi ligefrem ønskede overflødige Statsindgreb eller Statsindgreb, hvis eneste Formaal kan være at genere og irritere Erhvervslivet, og det har jo ingenting med de virkelige Forhold at gøre.

Formanden: Den ærede Ordfører har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Laurits Pedersen): Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby sagde, at alle Partier argumenterede paa den Linie, jeg her for et Øjeblik siden gjorde mig til Talsmand for. Det er jo ikke rigtigt. De, der fremsatte det store, konstruktive Program, Fremtidens Danmark, argumenterede i hvert Fald ikke paa den Linie. De forklarede dette Program . . . ja, jeg vil nærmere sige, de bortforklarede det — i den Udstrækning, det var dem muligt — for at faa Befolkningen til at tro, at det ikke var nær saa slemt, som det saa ud til. Det er jo Fakta, det var det, der skete. Men det, som skal konstateres ved denne Lejlighed, det er dette, at ingen inden for vort Parti under Valgkampen har gjort sig til Talsmand for, at vi kunde afskaffe Restriktionerne og Rationeringen. Vi gjorde os derimod til Talsmænd for, at naar Tiden var inde, og Befolkningen kunde undvære disse Foranstaltninger, skulde vi være de første til at afskaffe dem i den Udstrækning, det var muligt. Det er Realiteten, og i saa Henseende havde Befolkningen heldigvis den Tro, at det var os, der hurtigst vilde gøre det.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Det stillede Ændringsforslag (se ovenfor)

forkastedes med 110 Stemmer mod 3.

Lovforslagets §§ 1—3 samt dets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Tingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 13⁵⁰ med følgende Dagsorden:

1) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om fortsat Udstedelse af 10- og 5-aarige Statsobligationer, 2-aarige Statsgældsbeviser, Skatkammerbeviser og Stats-Spareobligationer.

2) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Forlængelse og Ændring af Lov Nr. 472 af 28. November 1942 om Priser m. v.

Mødet hævet Kl. 13⁴⁸.

18de Møde.

Fredag den 30. November Kl. 13⁵⁰.

Formanden: De to paa Dagsordenen opførte Sager kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om fortsat Udstedelse af 10- og 5-aarige Statsobligationer, 2-aarige Statsgældsbeviser, Skatkammerbeviser og Stats-Spareobligationer.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 572).